

מ"ת 22247/11/15 - מדינת ישראל נגד לירן אלחייק (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 22247-11-15 מדינת ישראל נ' אלחייק(עציר)

בפני	כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מבקשת	מדינת ישראל
	באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד שירה סוכצקי
נגד	
משיבים	לירן אלחייק (עציר) - הובא
	ע"י עו"ד טובים ועו"ד גונן

החלטה

כתב-האישום

1. כנגד המשיב 3 [להלן: **המשיב**] ושניים נוספים (המשיבים 1 ו-2), הוגש כתב אישום מתוקן המייחס למשיב ביצוע עבירות של נשיאת נשק לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), ורכישת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין.

כתב-האישום המתוקן מייחס למשיבים הנוספים ביצוע עבירות של סחר בנשק, החזקת נשק ונשיאת נשק, ולמשיב 2, בנוסף, גם ביצוע עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

2. כתב האישום המתוקן מפרט בעיקרו מסכת בה היו מעורבים המשיב 1 (נתנאל דדון) המשיב 2 (שלומי מועלם) ורון אב גיא (ע.ת. 1 - להלן: **רון**).

במהלך התקופה הרלבנטית, ובין החודשים אפריל- מאי 2015, מכר המשיב 1 למשיב 2, בביתו של משיב 2 בקרני שומרון, רימון גז קולח השייך לכוחות הביטחון. משיב 2 הורה לרון להחביא עבורו את הרימון, ורון אכן החביאו בחורשה ליד גן ילדים בקרני שומרון.

במספר הזדמנויות, בקרני שומרון, מכר משיב 1 למשיב 2 רימוני הלם השייכים לכוחות הביטחון, תמורת 200 ₪ או סם מסוג גראס בשווי זה. לאחר כל עסקה החביא רון את הרימונים באותה חורשה בהוראתו של משיב 2.

במהלך התקופה הרלוונטית, בגינות שומרון, הראה משיב 1 לעדי תנעמי [ע.ת.3 - להלן: **תנעמי**] רימון גז השייך לכוחות הביטחון והציע לו לקנות אותו, אך תנעמי סירב.

למחרת, דרש משיב 2 מרון כי יגנוב עבורו רימוני ההלם הנמצאים בסמוך לביתו של משיב 1 בקרני שומרון.

בהתאם לכך, ארב רון בסמוך לביתו של משיב 1, וראה את האחרון כשהוא מטמין שקית רימונים מאחורי השיחים בסמוך לביתו. לאחר שמשיב 1 עזב את המקום, ניגש רון למקום המבוא, הוציא שקית ובה 6 רימוני הלם השייכים לכוחות הביטחון, נטל אותם והסתירם בחורשה.

בהמשך, מפורט חלקו של המשיב במסכת בכך, שבמועד אחר בתקופה הרלוונטית, בסמוך לביתו של משיב 2 בקרני שומרון, מכר משיב 1 למשיב רימון הלם השייך לכוחות הביטחון.

עסקאות נוספות מאותה תקופה רלבנטית מתוארות בהמשך, כאשר זמן קצר לאחר מכן, בסמוך לביתו של משיב 2, מכר האחרון רימון לאחר, תמורת סמים מסוג גראס בשווי 600 ₪. באותו מעמד, הביא רון את הרימון והעמיסו לרכבו של הקונה.

כשבועיים לאחר מכן, בהתאם להוראתו של המשיב 2, הביא רון רימון הלם נוסף מהחורשה, ומשיב 2 מכר אותו תמורת סם מסוג גראס.

בהזדמנות נוספת, מכר משיב 1 למשיב 2 שני רימוני הלם, ובהתאם להוראתו של משיב 2, החביא רון את הרימונים בחורשה ליד שכונת מגורים בקרני שומרון.

מאישום נוסף, המיוחס למשיב 2 בלבד עולה, כי שיבש מהלכי חקירה בכך שצעק למשיב 1 ולרון שלא ישתפו פעולה עם החוקרים.

טענות ב"כ הצדדים

3. לפי האמור בבקשת המדינה וטיעוני ב"כ הפרקליטות עולה, כי במרכז התשתית הראייתית הלכאורית עומדות גרסאותיו המפלילות של השותף רון, המחוזקות בעדותו של תנעמי, אשר נכח בחלק מהעסקה בין המשיב לבין המשיב 1. לכך יש להוסיף, כי רון ותנעמי הובילו למקום העסקה, וחזרו על הדברים במהלך עימותים שנערכו. ב"כ הפרקליטות הזכירה פגישה שהתקיימה בצפון הארץ בין המשיב לרון והמשיב 2, כאשר המשיב קשר עצמו לפגישה ובהמשך חקירתו שמר על זכות השתיקה.

באשר לעילת מעצר - הרי שבנוסף לקיומה של מסוכנות סטטוטורית, טענה ב"כ הפרקליטות כי המשיב היה בבריחה במהלך חקירת התיק כנגד יתר המעורבים במשך כשבועיים ימים, כאשר נסיונות לאתרו לא צלחו.

4. הסניגור עשה ככל יכולתו לשכנע כי לא קיימת כלל תשתית לכאורית כנגד מרשו. טען, כי מכתב האישום עצמו עולה כי המשיב לא נשא נשק, אלא המדובר בעסקה של רכישת רימון הלם שנסיבותיה אינן ברורות. באשר לגירסאותיו של רון - ביקש לשכנע כי אלו ניתנו על רקע רצונו להגיע לעסקה באמצעות מסירת מידע מפליל. כן טען, כי כאשר בוחנים את גרסאותיו של רון לפרטים עולה, כי למעשה כלל לא ברור שבוצעה עסקת נשק (אלא סמים). בנוסף, היפנה לכך, שרון הפליל מעורב נוסף בשם עומרי - כנגדו לא הוגש כתב-אישום. לטענתו, מעדותו של תנעמי עולה, כי המפגש ברמות נפתלי התקיים לאחר העסקה הנטענת ולא כמפגש מקדים, ובמיוחד הדגיש, כי תנעמי חזר בו מדבריו במהלך העימות מול המשיב. עוד ביקש לשכנע, כי עיון בחקירות מעלה כי החוקרים הם אלו אשר העבירו פרטים לנחקרים, וכי מרשו לא שמר על זכות השתיקה - אלא מסר גרסה המכילה פרטים רבים.

בהקשר לעילת מעצר טען, כי חומר הראיות בתיק אינו מבסס כי מרשו ניסה להימלט או להתחמק מחקירה, שכן החוקרים כלל לא ניסו לאתר אותו במקום מגוריו.

לאור המכלול, עתר הוא לבית-המשפט לשחרר את מרשו ללא כל תנאי.

דין והכרעה

סקירת חומר הראיות

5. כרקע לבחינת מעורבותו של המשיב חשוב לציין, כי חומר הראיות מעלה בבירור כי קיימת היכרות בין כל המעורבים.

החקירה בתיק זה לא החלה כחקירה סביב עסקאות נשק - אלא בעקבות תלונה של אימו של רון (פדי אב-גיא) מיום 24.10.15, לפיה מצאה בחצר ביתה בקבוק תבערה כבוי (ראו גם הודעתה מיום 1.11.15). לזירה הגיע בנה רון, כאשר החוקרים מצאו ובדקו כי הינו מוכר בתחום הפלילי, מאוים, ועלה חשד לקשר בין הדברים (ראו דו"ח פעולה מיום 24.10.15 מאת רס"מ צבי סנדלר, שם גם מצוין כי הבן רון מסר שהאירוע הוא על רקע פלילי ולא בטחוני, וכי יסביר את הדברים בהמשך). ואכן, ביום 24.10.15 שעה 17:30, מסר רון בהודעה כי הוא חושד במשיב 2 "וחבורתו" (שורה 14), אך סירב למסור פרטים אודות הקשר ביניהם.

בהמשך אותו היום, נחקרו משיבים 1 ו-2 כחשודים. במהלך החקירה של משיב 2 (ראו הודעה משעה 21:24) עלה שמו של משיב 3 במסגרת גרסת האליבי של המשיב 2, וכן כמי שמצוי בסכסוך שכנים עם משפחת בוצר (שורות 9 - 10).

6. בעוד החקירה ממשיכה, למחרת היום (25.10.15) בשעת בוקר (7:34) מסר רון לחוקריו, כי הוא מחזיק ברשותו רימוני הלם שמוסלקים בשני מקומות שונים בגינות שומרון. החוקרים נסעו יחד עימו לחורשה ולגן ליד הטיילת, כאשר במקום הראשון נמצאו שלושה רימוני הלם צבאיים ובמקום השני

נמצאו שניים. רון מסר, כי גנב את הרימונים ממשיב 1 שלושה חודשים לפני כן (דו"ח פעולה המסומן 20, מיום 25.10.15 בשעה 7:34, מאת נחמיה עמרני (ע.ת. 11; דו"ח הובלה והצבעה שנערך על-ידי אוריאן בן-חמו, ע.ת. 5).

7. רון נחקר בהמשך (בשעה 9:59), שם תיאר את מסכת רכישות הרימונים בין המשיב 1 לבין המשיב 2 בחודשים אפריל-מאי, כאשר רון החביא אותם לבקשת המשיב 2. בהמשך מסר, כי המשיב 2 מכר רימונים למעורב נוסף (עומרי עמוס), וכי **המשיב 1 גם הוא מכר רימוני הלם - למשיב, באותה תקופה בין אפריל למאי, מחוץ לביתו של המשיב 2, כאשר רון נכח במקום וראה את העסקה (שורות 57 - 63). רון מסר עוד, כי אינו יודע כמה רימונים המשיב 1 מכר למשיב, שכן לא היה איתם ברכב (שורה 77). כאשר נשאל אם ראה את העברת הרימונים, ענה שראה את משיב 1 עם הרימונים, ומשיב 1 יצא מהרכב וקנה סמים ולא היה עם רימונים. הוסיף, כי משיב 3 היה ברכב מסוג יונדאי אקסנט בצבע אפור (שורות 79 - 81).**

עוד מסר, כי תנעמי היה עם משיב 1 וראה את מכירת הרימונים (שורה 85).

בהמשך, תיאר את מעורבותו ומעורבות המשיב 2 בהתנכלויות למשפחת בוצר - אותם שכנים איתם מצוי המשיב בסכסוך (משורה 93 ועד הסוף).

8. משיב 1 נחקר למחרת (26.10.15, שעה 16:02), ומסר כי מכיר את המשיב באופן שטחי, הכחיש שמכר לו רימון ואת עצם המפגש, וכן הכחיש ששוחח עימו בטלפון (שורות 68, 90, 94 - 96).

פעולת חקירה שבוצעה בהמשך, במהלכה חוקר הטעין את הטלפון הנייד של המשיב 1 העלתה, כי החוקר הבחין בשמו של המשיב במספר רב של שיחות החל מיום שבת וקודם לכן, וכן במספרים נוספים, לרבות של רון. כשהחוקר שאל את משיב 1 מדוע הכחיש את היכרותו עם המשיב, מסר כי ייתכן ומישהו עשה לו שיחה מהטלפון (מזכר מיום 27.10.15, מסומן 44, מאת חגאי אקלר (ע.ת. 8).

בחקירתו מיום 27.10.15 (שעה 14:26) מסר מספר הסברים תמוהים לענין הכחשתו בדבר ההיכרות בינו לבין המשיב, ולבסוף מסר כי הפגישות ביניהם, אותם לא ממש זכר, כללו בעיקר "קריוקי" ו"על האש" (שורה 39).

9. בעימות שנערך בין המשיב 1 לבין רון באותו היום (27.10.15), **חזר רון על כך כי המשיב 1 "מכר" לעומרי וכן למשיב בנוכחות תנעמי (שורה 17) ושהרימונים נמכרו בכדי לרכוש סמים. המשיב 1 הכחיש את הדברים.**

10. משיב 2 מסר בחקירתו מיום 27.10.15 (שעה 10:34) כי הוא מכיר היטב את המשיב, השניים חברים טובים מילדות (שורה 149), וכן סיפר על סכסוכיו של המשיב עם השכנים - משפחת בוצר.

בחקירה זו נשאל לגבי דודתו של רון, אשר מתגוררת ברמות נפתלי, כאשר לאחר מספר תשובות

מתחמקות אישר, כי **נסע עם המשיב לרמות נפתלי**, שם ביקרו את רון - אך לדבריו היה זה לפני שנה, כשהכחיש בתוקף כי נסעו לשם יחדיו על אופנוע (שורות 177 - 185).

11. לעומתו, מסרה דודתו של רון - שרה אשכנזי (ע.ת.2) בעדותה (מיום 27.10.15), כי לאחרונה רון ברח מקרני שומרון והם קיבלו אותו לביתם, ותוך כדי שהותו שם, הסתבר כי רון הסתבך עם המשיב 2. הוסיפה, כי משיב 2 הגיע לרמות נפתלי בחיפושיו אחר רון, יחד עם חבר, על קטנוע. לאחר השיחה ביניהם התברר שאיים על רון ובפגיעה במשפחתו. אמרה שהיא מכירה את משיב 2 כשנה לפני כן והוא קרא לה בשמה. סיפרה שהאירוע התרחש לפני כ- 3 חודשים בערך (שורה 17).

12. מגרסאותיו של רון עולה ההסבר לכך שהמשיב 2 מרחיק עצמו מאותה פגישה יזומה ברמות נפתלי אשר התרחשה לאחר שרון "גנב" רימונים מהמשיב 1.

בעימות שנערך בין משיב 2 לרון ביום 27.10.15, חזר הוא על כי בתחילה **המשיב 1 מכר למשיב רימונים**, וכן שבוצעה עסקה גם עם עומרי עמוס. לשאלת החוקר, השיב רון כי **המשיב יחד עם המשיב 2 הגיעו אליו לצפון "לפני קיץ"** (שורה 48), בעודם רכובים על קטנוע, שאת פרטיו מסר (שורה 46).

13. רון חוזר על גרסתו המפלילה בחקירה נוספת מיום 29.10.15 (שעה 9:38). בתחילת ההודעה מסר כי הוא חש מאוים וחושש לחייו. שב וסיפר על נזקים שעשה לשכניו של המשיב - משפחת בוצר (שורות 45-51).

מסר, כי גנב רימונים ממשיב 1 (שורות 132-140) במהלך חודש אפריל-מאי, וסיפר על כך למשיב 2. **כן תיאר, כי המשיב והמשיב 2 ביקשו ממנו את הרימונים "והיו חמים עליהם אש"** (שורה 148). **המשיב יחד עם המשיב 2 הגיעו אליו לצפון (לרמות נפתלי - ד.מ.מ.) במהלך הקיץ, וביקשו ממנו את הרימונים** (שורה 149). **המשיב נכח ודיבר איתו על הרימונים** (שורה 151).

חזר ותיאר את אירוע מכירת הרימונים בין המשיב 1 למשיב בכך שהאירוע התרחש בשעות הערב, תיאר שוב את רכב היונדאי אקסנט של המשיב. בתחילה משיב 1 ותנעמי נסעו לרכב ושוחחו עם המשיב, כאשר משיב 2 ורון עצמו תצפתו על הרחוב. תנעמי ומשיב 1 יצאו מהרכב והמשיב יצא עם חיוך, נופף לשלום למשיב 2 עם היד ונסע. אז הגיע עמרי עמוס עם רכב יונדאי ובוצעה עסקה נוספת (שורות 155-162).

רון ציין, כי הוא בחר לספר אודות האירועים על רקע הסכנה לחיי אימו, לאחר שנזרק בקבוק תבערה לעבר ביתה (שורה 171 - 172), וכי הוא מבקש לעשות "עסקה" על רקע החשש לחייו ורצונו להתחיל בדרך חדשה (שורות 208 - 210).

14. המעורב תנעמי נחקר לראשונה ביום 27.10.15 (שעה 18:16). אישר, כי הוא מכיר את המשיב מהישוב גינות שומרון (שורה 6). תנעמי סיפר על המקרה שבו המשיב 1 הראה לו רימון. לשאלה

מפורטת של החוקר, לפיה נכח במפגש שהתרחש ברכב יונדאי במהלכו קיבל המשיב רימון מהמשיב 1 - השיב תנעמי בחיוב והוסיף, כי האירוע התרחש מחוץ לביתו של המשיב 2 (שורות 31 - 32). תנעמי הכחיש כי ראה במו עינו מכירה של רימונים, והוסיף כי במהלך הפגישות "היו הולכים הצידה" (שורה 54).

15. ביום 29.10.15 נערך עימות בין משיב 1 לבין תנעמי, במהלכו עמד תנעמי על גרסתו.

16. רון ותנעמי שניהם ביצעו הובלה והצבעה ביום 3.11.15 למקומות שהוזכרו בעדויותיהם.

רון הוביל לביתו של משיב 1, משם גנב את הרימונים, והצביע על השיחים מול הבית. **לאחר מכן הוביל לגינות שומרון ברחוב האלון 25 - ביתו של משיב 2, שם בוצע "סחר של רימונים", כאשר העסקה עם המשיב היתה מול הבית, ברכב יונדאי.** סיפר על עסקה נוספת, בה הביא רימונים לעמרי עמוס. ציין **שתנעמי היה בעסקה עם המשיב, ברכב היונדאי, מול הבית של משיב 2** (דו"ח הובלה והצבעה מיום 3.11.15, נערך על-ידי שחר דשקוטאי - ע.ת.10).

תנעמי הוביל לביתו של משיב 1, משם נגנבו רימונים. **בהמשך הוביל תנעמי למקום בו לדבריו התרחשה הפגישה בין משיב 1 למשיב, ברחוב האלון 25. בהמשך הצביע על ביתו של משיב 2. תנעמי הצביע על סמטה קטנה, אליה המשיב והמשיב 1 הלכו, ולהבנתו ביצעו שם עסקה, אם כי לא ראה בדיוק מה היה שם.** לאחר מכן הוביל לביתו הישן, שם הראה לו משיב 1 רימון (דו"ח הובלה והצבעה מיום 3.11.15, נערך על-ידי שחר דשקוטאי - ע.ת.10).

17. המשיב נעצר אך ביום 5.11.15 ונחקר באותו היום (בשעה 15:38).

אשר, כי הוא חבר ילדות של המשיב 2, אך את המשיב 1 הוא מכיר באופן שטחי מהישוב, ולא היה ביניהם קשר מיוחד (שורות 8 - 9), אם כי לעיתים מצויים בקשר טלפוני (שורה 11).

כן אשר, כי מכיר את רון, וכי הקשר עימו מורכב יותר. הסביר מיוזמתו בהרחבה, כי לאחר תקופה שהיו נפגשים, ולפני כשלושה חודשים לערך - רון נעלם, ולאחר שהמשיב עצמו יחד עם המשיב 2, וקרובי משפחה של רון חיפשו אחריו, התקשרו הם למשטרה וביקשו שיחפשו את רון. לאחר שלא מצאו אותו, "הסתקרו" לראות מה קרה עם רון, ויחדיו החליטו לחפש את רון בבית דודתו בצפון (אם כי לא זכר את המקום המדויק), כאשר המשיב נסע לשם לבד על האופנוע. אמר שאינו זוכר היכן המקום הזה בצפון. לטענתו, רון הסביר את היעלמותו על רקע העובדה שנעלב מהמשיב ומהמשיב 2, וכי הוא יתנקם בהם (שורות 13 - 20). לאחר השיחה עם רון בצפון, חש רחמים כלפיו ועל כך שהוא פגוע וניסה לדבר איתו כך שירגיש טוב יותר עם עצמו (שורות 37 - 38). לא זכר אם במהלך חודש מאי היה בקשר טלפוני עם רון, שכן חלף זמן רב מאז (שורה 40). לבסוף אשר, כי ייתכן שהפגישה עם רון התקיימה ברמות נפתלי (שורה 46).

באשר למשיב 2 מסר, כי ראה אותו לאחרונה לפני כחודש, ואינו זוכר היכן (שורות 25 - 28); את תנעמי הוא

מכיר באופן שטחי ואינו זוכר מתי ראה אותו לאחרונה (שורה 52); בנוסף, לא זכר מתי נפגש לאחרונה עם המשיב 1 (שורה 56).

המשיב נשאל אם ידע מתי המשיב 2 נעצר, והוא השיב, כי ידע שהוא נעצר, אך לא זוכר את המועד (שורה 58), וכי יש לו בעיות עם הזיכרון (שורה 60).

לשאלת החוקר איזה רכב מצוי בבעלותו, השיב: "אופנוע וזהו" (שורה 127). בהמשך לשאלות החוקר הוסיף, כי ייתכן ובחודשים האחרונים נהג בכלי רכב אחרים, לרבות מסוג יונדאי (שורות 129 - 135).

בהמשך, מסר המשיב כי אינו זוכר אם נכח במפגש בין תנעמי למשיב 1 לפני 4 חודשים (שורה 146); הכחיש כי קיבל רימון במפגש האמור, וכלל אינו יודע כיצד נראה רימון (שורה 148).

כאשר נשאל האם שוחח עם המשיב 1 ביום שבת בטרם מעצרו, השיב כי אינו זוכר (שורה 162). כך גם לא זכר את מעשיו בימים האחרונים (שורה 189).

בהמשך, נשאל שוב לגבי רכב מסוג יונדאי, והפעם אישר כי יש ברשותו יונדאי אקסנט (אם כי לא זכר אם העביר את הבעלות על הרכב על שמו). כשנשאל מדוע לא אמר שיש לו רכב כזה, השיב כי לא ידע על איזה יונדאי מדבר החוקר (שורות 195 - 197).

המשיב מסר כי תנעמי שקרן, בהמשך הביע את חששו מהחוקר והאשימו כי הוא "דוחף לו מילים לפה", ובהמשך בחר לשמור על זכות השתיקה (שורות 209 - 211).

18. המשיב נשאל מדוע לא התייצב לחקירה בתחנת אריאל, למרות שנתבקש לעשות כן על-ידי הטוען המשטרתי במהלך דיון בהארכת מעצר של מעורב אחר בבית-המשפט. המשיב הסביר, כי הטוען "המליץ" ללכת לתחנה. הוסיף, כי שהה בביתו, ומבחינתו - אם הוא דרוש לחקירה, ציפה כי יגיעו לביתו ויזמינו אותו (שורות 100-101, 110-111). כיום מתגורר ברחוב הנביאים 26 בכפר-סבא, כאשר אישר כי ארבעה חודשים לפני כן מסר בעדות כי הוא מתגורר באלפי מנשה, וכן לעיתים לן ברחוב התבור 4 (שורה 137).

19. המשיב נחקר שוב ביום 8.11.15 (שעה 10:00), כאשר במהלך רוב החקירה שמר על זכות השתיקה (לטענתו, על רקע חששו מהחוקר ומסירת פרטים מפלילים כתוצאה מלחץ המופעל עליו). עם זאת מסר, כי הוא מוכן לבצע עימות מול תנעמי.

20. בהמשך, אכן נערך עימות בין המשיב לבין תנעמי (ראו דו"ח ביצוע עימות בכתב-יד מאותו היום). במהלך העימות, תנעמי סיפר על האירוע במהלכו המשיב 1 הראה לו רימונים. עוד סיפר על סמטה ליד ביתו של משיב 2, וכי היה ברכב יחד עם משיב 1, כאשר משיב 1 ירד מהרכב ואינו יודע מה היה שם (שורות 32-33). מסר, כי המשיב 1 היה יחד עם המשיב. כשנשאל אם הוא בטוח בכך, השיב כי אינו

בטוח (שורה 37). עם זאת **בהמשך הוסיף, כי משיבים 1 ו- 3 שוחחו, אם כי אינו יודע על מה דיברו והאם דיברו על רימונים (שורות 39-40).**

המשיב הכחיש שהיה באירוע האמור, ואמר לחוקר שניתן לראות שהוא "מלחיץ" את תנעמי.

בסוף העימות שאל המשיב את תנעמי - האם ראה אותו מתעסק עם רימונים, ותנעמי השיב בשלילה (שורה 66).

21. יצוין, כי לא נערך עימות בין המשיב לבין רון - על רקע סירובה של סניגוריתו, עו"ד שלומציון גבאי, לאפשר זאת (ראו מזכר מיום 8.11.15 שנערך על-ידי חגי אקלר - ע.ת.8).

סיכום התשתית הראייתית

22. סקירת הראיות מבססת קיומה של תשתית ראייתית המקימה פוטנציאל ממשי להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו, ללא כל כרסום.

23. כפי שנטען על-ידי ב"כ הפרקליטות, במרכז התשתית הראייתית עומדות גרסאותיו המפלילות של רון, כאשר בשלב זה ניתן לקבוע כי המדובר בגרסאות אחידות ועקביות, ללא סתירות משמעותיות, הנתמכות בהובלות שביצע רון לזירות העבירות. בגרסאותיו, חוזר רון ומספר על אותו אירוע שהתרחש בסמוך לביתו של המשיב 2, בין המשיב לבין המשיב 1, במהלכו המשיב 1 מכר למשיב רימון הלם, כאשר המשיב הגיע למקום ברכב מסוג יונדאי אקסנט. אירוע זה היה חלק ממסכת עסקאות נשק, במעורבות של המשיבים 1 ו- 2 ורון, בתקופה ידועה שבין החודשים אפריל - מאי 2015.

24. תנעמי מחזק גרסה עקבית זו של רון, כמי שהיה עד ראיה לעסקה שבוצעה מול המשיב. גם אם בשלב מסוים בעימות הפגין חוסר בטחון באשר למה שראו עיניו, הרי שמיד לאחר מכן חזר והעיד על מפגש בין המשיב לבין המשיב 1. תנעמי גם הוא הוביל את החוקרים לאותו מקום, בסמוך לביתו של המשיב 2, שם בוצעה עסקת הנשק לפי גרסאותיהם של רון ותנעמי.

25. נדבר נוסף המחזק את גרסאותיו של רון הוא קיומו של ביקור יזום של המשיב יחד עם המשיב 2 את רון בבית דודתו ברמות נפתלי, לשם נמלט רון בתקופה שלאחר ביצוע עסקאות הנשק, ובמהלך הקיץ. מהודעתו של רון עולה הקשר הברור בין המשיב למשיב 2 ולפרשת הרימונים בכללותה. המשיב קשר עצמו לביקור זה, ונסיונו לשוות לביקור זה אופי "תמים" לא הצליח, באשר גם הוא עצמו שינה פרטים בגרסתו המתפתחת בעניין זה.

26. המשיב טשטש את הקשר שלו עם המשיב 1, למרות שהתגלה כי ביצע שיחות טלפון רבות למשיב 1

בתקופה שקדמה למעצרי המעורבים. עוד הרחיק עצמו באופן ברור, המחזק את ראיות התביעה, מאותו רכב מסוג "יונדאי אקסנט", המתואר בגרסאותיהם של רון ותנעמי. כך גם נהג כאשר ניסה לנתק עצמו מכל קשר עם החבורה בעת הסמוכה למעצרים, ואף לא "זכר" את מעשיו בתקופה זו.

בנוסף, בחלקים הקריטיים בחקירתו, בחר לשמור על זכות השתיקה, כאשר הסיבות שהובילוהו לכך והמשקל שניתן לאותה שתיקה ייבחנו במסגרת התיק העיקרי.

27. אשר על כן, הוכחה תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעה בכל העבירות המיוחסות למשיב. זאת, על בסיס גרסאותיו של רון והובלות שביצע, לצד החיזוקים בדמות גרסתו של תנעמי (לרבות נסיעתו של המשיב מן המקום - המבססת לכאורה ביצוע עבירה של נשיאת נשק), קיומה של אותה פגישה ברמות נפתלי לאחר העסקאות - לגביה מסר המשיב גרסה מתפתחת, התחמקויות המשיב ונסיונו להרחיק עצמו באופן מלאכותי מהרכב ומן החבורה.

עילת מעצר

28. כפועל יוצא, קיימת עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות. מעבר לכך, חומר הראיות לימד אותי על מעורבות עמוקה של המשיב בפרשה - מעבר לאותה עיסקה בודדת, בעצם קיומה של אותה פגישה ברמות נפתלי על נסיבותיה ותכניה, וכן על רקע הקשרים וההיכרות של המשיב עם כל המעורבים.

29. בנוסף, חומר הראיות הלכאורי אכן מבסס עילת מעצר נוספת של חשש להימלטות, על רקע התנהלות המשיב בטרם מעצרו.

כנגד המשיב הוצא צו מעצר בחתימת שופט בית-משפט השלום בפתח-תקווה (כב' השופט נוריאלי) ביום 26.10.15.

על-פי מזכרו של החוקר חגי אקלר (ע.ת. 8) מיום 27.10.15, תיעד הוא כי ביום 26.10.15, טרם הדיון בבית-המשפט (בהארכת המעצר של המשיבים 1 ו- 2 ורון) הבחין במשיב וביקש ממנו לגשת לתחנת המשטרה על מנת למסור עדות ושלא יהיה נוכח בדיון בית המשפט. הוסיף, כי המשיב יצא מהאולם, אך לא הגיע לחקירה. גרסתו של המשיב בעניין זה היא תמוהה על פניה.

באשר לנסיגות האיתור בשטח עולה, כי החוקר שחר דשקוטאהי (ע.ת. 10), שוחח פעמיים עם דודתו של המשיב (רונית אברהם), והבהיר לה כי המשיב הינו עבריין נמלט וכי עליו להתייצב בתחנת משטרה באופן מיידי. הדודה מסרה, כי הטלפון של המשיב מנותק ונמצא בתיקון, וברגע שיגיע, תדאג להעביר לו את המסר. עוד מסרה, שלעתים נוהג לשהות אצל הוריו בכפר סבא (מזכר המסומן מיום 27.10.15).

כן ראו מזכרים מספר 52 - 54 לענין נסיגות איתור נוספים ברחוב הגלבוע באלפי מנשה - הכתובת אותה מסר המשיב בחקירה קודמת.

ביום 28.10.15 בשעות הערב, נעשה נסיון לאתר את המשיב ברחוב הנביאים 32 בכפר-סבא - כתובת בית הוריו. במקום פגשו באמו, אשר מסרה שאין לה קשר עם בנה, כי הטלפון שלו לא זמין ולא תקין ושהוא עובר כל העת ממקום למקום (מזכר המסומן 76 מיום 28.10.15).

30. מסוכנותו של המשיב מבססת את הכלל הקבוע בפסיקה לפיו, רק במקרים חריגים ניתן יהיה להסתפק בחלופת מעצר בעניינו של מי שרכש נשק ונשאו. הדברים נכונים ביתר שאת לגבי המשיב, אשר קיים קושי ליתן בו אמון על רקע התנהלותו בטרם מעצרו. עם זאת, עסקינן באדם צעיר ללא עבר פלילי, ועל כן, בטרם הכרעה בשאלת מעצרו, יש לבחון אפשרות שחרורו או מעצרו בדרך של איזוק אלקטרוני באמצעות בדיקת עניינו על-ידי שירות המבחן.

31. אשר על כן, מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר עד ליום 13.12.15.

המשך דיון יתקיים לפניי ביום 15.12.15 בשעה 14:00.

מאריכה מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת, והוא יובא לדיון שקבעתי ממקום מעצרו.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן כאשר תשומת לב השירות לכך שהמשיב עצור בבית מעצר "הדרים".

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד הנוכחים.